

Kalanjiam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts15sp012026.23>
<https://ngmtamil.in/>

தமிழர் வாழ்வியல்

கா.யமுனாதேவி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், Dr. NGP ARTS AND SCIENCE COLLEGE, COIMBATORE -48

முனைவர் ப.செல்வி,

நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், DR.NGP கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் .
முன்னுரை

தமிழர் வாழ்வியல் என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுக்காலப் பண்பாட்டு முதிர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். "அறம்" என்ற ஒற்றைச் சொல்லுக்குள் மனிதன் வாழ வேண்டிய உன்னதமான நெறிகளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தொகுத்து வழங்குகின்றன . சங்க காலம் முதல் காப்பியக் காலம் வரை உருவான இலக்கியங்கள், ஒரு தனிமனிதன் தன் குடும்பத்திற்கும், சமூகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை வகுத்துக் காட்டியுள்ளன. வாழ்வியல் விழுமியங்களை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருட்களின் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கிய மரபு கட்டமைத்துள்ளது.

தொல்காப்பியம் காட்டும் அடிப்படை நெறிகள்

தமிழின் மிகத் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், வெறும் மொழி இலக்கணம் மட்டுமன்றித் தமிழர்களின் வாழ்வியல் இலக்கணத்தையும் பேசுகிறது . இது வாழ்வியலை அகம் (தனிப்பட்ட வாழ்வு) மற்றும் புறம் (சமூக வாழ்வு) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறது. அகத்திணை: அன்பின் அடிப்படையிலான இல்வாழ்க்கை, கற்பு நெறி மற்றும் மன ஒருமைப்பாடு குறித்துப் பேசுகிறது. புறத்திணை: ஒரு மனிதனின் வீரம், கொடை, நீதி மற்றும் சமூகக் கடமைகளை விளக்குகிறது.

தொல்காப்பியம் காட்டும் இந்த ஒழுக்க முறைகளே பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களின் அறச் சிந்தனைகளுக்கு வேராக அமைந்தன.

சங்க இலக்கியங்களில் சமூக அறம்:

சங்க இலக்கியமான புறநானூறு தமிழர்களின் வாழ்வியல் அறத்தைப் பதிவு செய்த வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது.

மன்னன் உயிர்த்தே உலகம்: "நெல்லும் உயிரன்றே; நீரும் உயிரன்றே; மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" (புறம். 186) என்ற மோசிகீரனாரின் வரிகள், ஒரு நாட்டின் வளத்திற்கு நெல்லும் நீரும் காரணமல்ல, நீதியுடன் ஆட்சி செய்யும் மன்னனே மக்களின் உயிர் என்பதை விளக்குகிறது.

உலகளாவிய சகோதரத்துவம்:

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" (புறம். 192) என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் கூற்று, உலக மக்கள் அனைவரையும் உறவினர்களாகக் கருதும் தமிழர்களின் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தை உலகிற்குப் பறைசாற்றுகிறது. மன்னனின் கடமை குடிமக்களை ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பாதுகாப்பது போலக் காப்பது மன்னனின் கடமை எனப் புறநானூறு வலியுறுத்துகிறது.

திருக்குறள் காட்டும் உலகளாவிய வாழ்வியல் நெறிகள்:

திருவள்ளுவர் வழங்கிய திருக்குறள் சாதி, மத, இன எல்லைகளைக் கடந்து மனிதகுலத்திற்குப் பொதுவான ஒழுக்க நெறிகளை வழங்குகிறது "மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்" (குறள். 34) என்பதன் மூலம், புற அடையாளங்களை விட அகத் தூய்மையே உண்மையான அறம் என வள்ளுவம் போதிக்கிறது. அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்வு எனத் திருவள்ளுவர் கூறுகிறார். மனைவியை வாழ்க்கைத் துணையாகவும், குடும்பத்தின் தூணாகவும் வள்ளுவர் சிறப்பிக்கிறார்.

கொல்லாமை மற்றும் ஈகை:

பிற உயிர்களைக் கொல்லாமை மிகச்சிறந்த அறமாகக் கருதப்படுகிறது . வறுமையில் இருப்பவர்களுக்குத் தானாக முன்வந்து உதவுவதே மேன்மையானது. "செல்வத்துப் பயனே ஈகை" (புறம். 189) என்பது தமிழர்களின் பொருளாதார அறமாகும்.

விருந்தோம்பல் பண்பு:

தமிழர் வாழ்வியலில் விருந்தோம்பல் என்பது மிக முக்கியமான அறமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. தன்னிடம் உள்ள பொருளை வருபவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து மகிழ்வதே வாழ்க்கையின் நோக்கமாக இருந்தது . இரவு நேரங்களில் விருந்தினர் வந்தாலும் அவர்களை வரவேற்று உணவு படைப்பதைப் பெருமையாகக் கருதினர். விருந்து உண்டு எஞ்சிய மிச்சம் உண்பதையே இல்லறத்தார் விரும்பினர்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் உணர்த்தும் அறங்கள்:

சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய காப்பியங்கள் வாழ்வின் நிலையாமையையும், அறத்தின் வெற்றியையும் மையமாகத் தாங்கி நிற்கின்றன.

சிலப்பதிகாரம்: "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்" என்பதன் மூலம் நீதியைத் தவறவிட்ட மன்னனை அறமே

தண்டிக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

மணிமேகலை: "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே" என்ற உயரிய வாழ்வியல் கொள்கையை முன்வைக்கிறது. பசிப்பிணி போக்குவதே மிகச்சிறந்த சமூக அறம் என்பதை அமுதசுரபி வழியாகக் காப்பியம் விளக்குகிறது.

சீவகசிந்தாமணி: உலக இன்பங்கள் நிலையற்றவை என்பதை உணர்த்தி, தார்மீக எழுச்சியையும் துறவறத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.

கல்வியின் முக்கியத்துவம்:

பண்டைய தமிழர்கள் கல்வியை ஒரு சமூகச் சமநிலைப்படுத்தும் கருவியாகக் கருதினர் . ஒரு தாய் தன் பிள்ளைகளில் கற்றறிந்த பிள்ளையையே அதிகம் விரும்புவாள் என்றும், கற்றறிந்தவனே சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவான் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. "பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே" நறுந்தொகை (4) என்பது தமிழர்களின் கல்வி ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது.

பொருளாதார அறம் மற்றும் வரிவிதிப்பு முறைகள்:

பண்டையத் தமிழர்கள் பொருள் ஈட்டுவதிலும் அதனைப் பகிர்ந்தளிப்பதிலும் தெளிவான அறத்தைக் கொண்டிருந்தனர். மன்னர்கள் குடிமக்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிகளைப் புறநானூறு மிக அழகாக விளக்குகிறது.

புகுந்த நிலத்தில் விளையும் நெல்லைக் காட்டிலும், யானை தானாக உண்ணும் நெல் குறைவு; ஆனால் அது காலால் மிதித்து அழிக்கும் நெல் அதிகம்" என்ற பிசிராந்தையாரின் உவமை மன்னன் முறைதவறி வரி வசூலித்தால் நாடு அழியும் என்பதை உணர்த்துகிறது

மன்னனின் கடமை: ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பாதுகாப்பது போலத் தன் குடிமக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மன்னனின் கடமை என்று நரிவெருஉத்தலையார் குறிப்பிடுகிறார்

செல்வத்துப் பயனே ஈகை" (புறம். 189) என்ற நக்கீரரின் கூற்றுப்படி, சேர்த்த பொருளைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதே பொருளாதாரத்தின் உண்மையான நோக்கம் என்று தமிழர்கள் கருதினர்.

கல்வியும் சமூகச் சமநிலையும்:

தமிழ்ச் சமூகம் கல்வியைச் சாதி, மதம் மற்றும் சமூக அந்தஸ்து ஆகியவற்றைக் கடந்த ஒரு மாபெரும் சமூகச் சமநிலைப்படுத்தும் கருவியாகக் (Socialist tool) கருதியது . சங்க இலக்கியமான புறநானூறு, கல்வி எவ்வாறு வகுப்பு வேறுபாடுகளைக் களைந்து (Leveller of class distinction) சமத்துவத்தைப் பேணுகிறது என்பதை விரிவாக விளக்குகிறது.

வகுப்பு வேறுபாடுகளைக் களைதல்:

பண்டைய சமூகம் தொழில்களின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கல்வி அத்தகைய பிரிவினைகளை அகற்றும் வல்லமை கொண்டது என்று புறநானூறு நம்புகிறது . கற்றவன் எத்தகைய பின்னணியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், அவன் மன்னருக்கு நிகரான நிலைக்கு உயர்வான்.

கல்வி கற்கும் முறை:

கல்வியின் மேன்மையைப் போற்றும் விதமாக, "உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்" புறநானூறு (183) ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்க வேண்டும் என்று நெடுஞ்செழியன் அறிவுறுத்துகிறார். அதாவது, ஆசிரியருக்குத் துன்பம் வரும்போது உதவி செய்தும், அவருக்குப் பொருள் கொடுத்தும் மாணவர்கள் கல்வி பெற வேண்டும்.

சமூக நீதி: கல்வி என்பது அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் சமமான வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தருகிறது . இது செல்வத்தைச் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்க வழிவகுக்கும் ஒரு கருவியாகக் கருதப்படுகிறது. "பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே" என்ற வெற்றிவேற்கையின் வரிகள், ஒருவன் பிச்சை எடுத்தாவது கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற தமிழர்களின் தீவிரக் கல்வி ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

தமிழர் வாழ்வியல் நெறிகள் என்பவை வெறும் சொற்கள் அல்ல; அவை மனிதன் முழுமையான வாழ்வை வாழ்வதற்கான வழிகாட்டி . அறம், கொடை, கல்வி, நீதி, விருந்தோம்பல் எனத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் இந்த நெறிகள் இக்கால நவீன உலகிற்கும் பொருந்தக்கூடியவை. இத்தகைய உன்னதமான விழுமியங்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலமே மனிதன் மேன்மையடைய முடியும் என்பதைத் தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. முனைவர் ஜ. சாந்தமூர்த்தி, "தமிழின் ஐம்பெரும் காப்பிய மரபுகள்," தமிழ்மணம் ஆய்விதழ், 2026 [30, 41].
2. Dr. K. Mooneegadoo, "Thirukkural - Virtue in the Modern World," Language in India, 2020 [42].
3. Dr. Kamaraj S, "Features of Tolkappiyam," CIIL Mysore [5].
4. செ. பிரீதா, "சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் அறங்கள்," விவேகானந்தா கல்லூரி [2].
5. Manjula M & Dr. B. Jai Ganesh, "Ethical Framework in Purananuru," SRM Institute [43].